

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 03.05.1962, sp. zn. 6 Co 1961/62, ECLI:CZ:KSPL:1962:6.CO.1961.1962.1

Číslo: 13/1963

Právní věta: Za škodu na zařízení provozovny i na svěřených hodnotách vzniklou v důsledku požáru, způsobeného zaměstnancem z nedbalosti, odpovídá zaměstnanec za podmínek § 2 a v rozsahu § 6 zák. č. 71/1958 Sb.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 03.05.1962

Spisová značka: 6 Co 1961/62

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody zaměstnancem, Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách

Předpisy: 71/1958 Sb. § 2
§ 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalující podnik uplatnil proti žalovaným, svým dvěma zaměstnancům, z nichž jeden měl hmotnou odpovědnost a druhý nikoli, nárok na náhradu škody, která mu vznikla na zařízení provozovny a na hodnotách svěřených k vyúčtování v důsledku požáru, způsobeného z nedbalosti těmito zaměstnanci.

Okresní soud v Karlových Varech vyhověl žalobě proti oběma zaměstnancům; věc posuzoval z hlediska ustanovení § 4 zák. č. 71/1958 Sb. (u hmotně odpovědného zaměstnance) a z hlediska § 2 (u zaměstnance, který neměl hmotnou odpovědnost).

Krajský soud v Plzni rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, pokud jde o žalovaného zaměstnance, který neměl hmotnou odpovědnost, a změnil pokud jde o hmotně odpovědného zaměstnance tak, že žalobě vyhověl jen do rozsahu trojnásobku průměrného měsíčního výdělku tohoto zaměstnance.

Z odůvodnění:

Z hlediska ust. § 4 odst. 1 zák. č. 71/1958 Sb. by mohla být odpovědnost za způsobenou škodu posuzována jen u hmotně odpovědného zaměstnance, a to jenom potud, pokud by zásadně šlo o škodu na svěřených hodnotách. Škoda způsobená požárem zaviněným zaměstnancem z nedbalosti na zařízení provozovny, které nebylo svěřeno zaměstnanci k vyúčtování na základě smlouvy o hmotné odpovědnosti, je jinou majetkovou škodou ve smyslu § 2 cit. zák., za níž zaměstnanec odpovídá v

rozsahu § 6.

U škody na svěřených hodnotách je však třeba uvážit, že v důsledku požáru došlo k poškození, resp. úplnému znehodnocení hodnot svěřených k vyúčtování, a že tyto hodnoty zůstaly na prodejně. Nejde tu proto o schodek, za nějž by zaměstnanec odpovídal podle § 4 odst. 1, ale o jinou škodu, za níž odpovídá za podmínek § 2 a v rozsahu § 6. Podnik by tedy musel prokazovat zavinění zaměstnance.

Zák. č. 71/1958 Sb. totiž rozlišuje mezi škodou (§ 2 odst. 2, § 3 odst. 2, § 6) a schodkem (§ 4, § 9). Odpovědnost zaměstnance, který jako hmotně odpovědný zaměstnanec má vyúčtovací povinnost, označuje § 4 odst. 1 záměrně jako odpovědnost za „schodek“ a nikoli odpovědnost za „škodu“. Ustanovení § 4 lze tedy užít jen tehdy, jestliže škoda na převzatých hodnotách se projevila po provedení inventarizaci jako schodek. Tím se rozumí rozdíl mezi skutečným stavem svěřených hodnot a mezi údaji účetní evidence, o který je skutečný stav nižší než stav účetní. Podstatným znakem schodku je ta skutečnost, že chybí zboží, o jehož hodnotu je fyzický stav nižší. O takový případ nejde, jestli došlo jen k znehodnocení zboží (ať ve formě poškození či úplného znehodnocení) a zboží na prodejně zůstalo. (Srov. směrnici pléna NS Pls 2/61, uveř. pod č. 64/61 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR).

Je tedy nutno odpovědnost zaměstnance za škodu vzniklou na zařízení provozovny i za škodu na svěřených hodnotách v důsledku požáru způsobeného zaměstnancem z nedbalosti posuzovat podle ustanovení § 2, § 6 zák. č. 71/1958 Sb. – a to i když jde o zaměstnance s hmotnou odpovědností – jako jinou majetkovou škodu, za níž zaměstnanec odpovídá jen v případě, že je prokázáno jeho zavinění na vzniklé škodě.

U zaměstnance, s nímž nebyla uzavřena smlouva o hmotné odpovědnosti, jde ovšem jak v případě škody způsobené na zařízení provozovny, tak i v případě škody způsobené na zboží, které mu nebylo svěřeno k vyúčtování na základě smlouvy o hmotné odpovědnosti, o jinou majetkovou škodu, za níž zaměstnanec odpovídá za podmínek § 2 a v rozsahu § 6. I v tomto případě musí tedy podnik prokazovat zavinění zaměstnance.

V případě obou žalovaných bylo prokázáno jejich zavinění na vzniklé škodě, když bylo zjištěno, že oba před odchodem z provozovny kouřili a odhodili na zem hořící nedopalky cigaret. Odpovídají tedy oba za škodu vzniklou jak na zařízení provozovny, tak i na zboží za podmínek § 2 a v rozsahu § 6 zák. č. 71/1958 Sb.